

Interferența Artelor

CENACLUL
ARTELOR 21
.....
SOCIETATEA CULTURALĂ

Anton Pann

1/2011

MIHAI SPORIȘ - 60

Artist al cuvântului

Om al cetății, Mihai Sporiș, scrie o pagină minunată în peisajul contemporan al științei și culturii românești.

Doctor în științe tehnice și în știința daco-romanică s-a remarcat prin prestația sa elevată în domeniul artei și tehnicii, prin frumusețea și eleganța stilului său de exprimare.

Acum, în prag aniversar - sărbătorirea a șase decenii de existență (n.29 iulie 1951), Mihai Sporiș se află pe culmea afirmării și consacrării depline.

Născut pe plai străbun loviștean (la Robești-Câineni) avea să-și răcorească fața în izvoarele limpezi, să-și alinte copilăria în minunate cântece și tradiții, să asculte glasul șoptit al pământului natal.

Provine dintr-o familie numeroasă - 8 frați, ce s-au format ca oameni ai societății la școala vetrei străbune loviștene.

Dintre ei, Nicolae, Gheorghe, Mihai s-au ridicat spre înălțimile infinite ale artei, au devenit șlefuitori pricepuți ai cuvântului.

Făcând parte din Comisia de Cultură a Cosiliului Județean Vâlcea, participând la diverse reuniuni naționale și internaționale, avea să se impună ascultătorilor prin calitățile sale științifice și artistice deosebite.

Este membru fondator al Forumului Cultural al Râmnicului, al Societății Culturale „Anton Pann” și al Grupului de dialog „România - Grădina Maicii Domnului”. În aceste foruri culturale este o voce distinctă ascultată cu atenție de cercetători și creatori vâlceni.

Mihai Sporiș este autorul a peste 15 cărți - ceea ce îl așează pe un loc distinct în cultura română.

Costea MARINOIU

CENACLUL ARTELOR 21

SOCIETATEA CULTURALĂ „ANTON PANN”- IUNIE 2011

În ultima săptămână a lunii mai, la casa memorială „Anton Pann” s-a desfășurat Cenaclul Artelor creat în anul 2006 în cadrul Societății Culturale „Anton Pann”. Ședința a fost condusă de Petre Cichirdan după tipicul de funcționare de la înființare, când, în prima parte se prezentau lucrările unui plastician independent, erau comentate, iar mai apoi se produceau literații, poezii, la rândul lor, plasticienii, luând și ei parte la dezbateri... Așa s-au produs de-a lungul timpului, aici, artiști plastici precum Vasile Hurjui, Aurelia și Ioan Rogojinaru, Alexandru Marin, Gabriel Medvedov Rotomeză, și alții...Promitem că vom continua, după această pauză de frământări organizatorice, când, încă, nu am reușit să personalizăm spațiul pentru dimensiunea civică (societate, librărie, expoziții independenți). Petre Cichirdan a prezentat cinci apariții editoriale (una fiind chiar romanul sau autobiografic „Oglinda”, Ed. Intol Press, Râmnicu Vâlcea 2011):

Mihai Sporiș, „Printre oameni și cărți”, Ed. Petrescu, 2011, o carte în care autorul face o incursiune prin universul de creație al unor personalități locale și nu numai. Nu sunt uitați Dumitru Bălașa, din Drăgășani și întreaga problematică a operei sale; pr. Constantin Mănescu, pr. Nicolae Moga...nu sunt uitate monografiile despre Frăsânei, Schitul Cornet; diversele manifestări-evenimente ale anului care, amintite, sărbătorite, aduc preamărire acestei regiuni unicat, căreia „i se cuvine, un Pantheon al răspunsurilor”!... iată o propunere a lui Mihai Sporiș către cei ce conduc destinele acestor locuri, și făcută în cadrul unei reuniuni a Forumului Cultural închinată Micii Uniri!...Un Pantheon logistic, dacă nu și unul arhitectonic, unde să poți medita la existența vrednică a acestui neam!

Într-un capitol, doi, autorul face o incursiune în universul editorial al ultimilor cinci ani (fără obligativitatea unui calcul exact al timpului) unde se regăsesc impresiile sale asupra unor oameni de cultură: Costea Marinoiu, Eugen Petrescu, P. Cichirdan, Doru Moțoc, Nicolae Ghinea și alții, în corelație cu operele lor...dar și impresii asupra stării generale: „Texte și contexte”, „Trăim printre trișori”, „Omule, pomule”, „A prins întunericul aripi și glas”...

În partea a treia, ultimul capitol, M.Sporiș are curajul, alăturării într-o listă de mare densitate spirituală, să-i pună pe Alexandru Mircescu și Nelu Barbu în continuarea unor nume de mare sonoritate a operei lor: Teodosie Rudeanu, Mihai Eminescu, Mircea Eliade....

Dumitru Bondoc, „Biserica de lemn din Grușetu-Costești”, Ed. Offsetcolor, Râmnicu Vâlcea, 2011, o monografie, așa cum ne-a obișnuit valorosul cercetător (inginer în domeniul materialului rulant-Căi Ferate) și în lucrarea sa „O istorie a Căilor Ferate vâlcene”, 2009, exemplară lucrare de cercetare științifică, care are ca obiectiv reliefaarea în spațiul spiritual vâlcean a unuia dintre obiectele de patrimoniu uitate, dar readus în prim planul interesului public, biserica de lemn din localitatea Grușetu comuna Costești...

Prezentarea grafică și conținutul (grafia sa), structura cărții, vizibil constituită științific, la prima vedere - fără cusur, aduc în fața cititorului-cercetătorului de oriunde, o lucrare concisă, bine alcătuită tipografic, cu o copertă de toată lauda și o scriere unitară constantă pe întreg parcursul, fără subiectiviste adnotări și sublinieri grafice.

Lucrare de maturitate cu o bogată bibliografie, adnotată elegant în text și subsol de pagină... Cu ilustrații convingătoare, autorul, reușind să creeze o „biocenoză” exactă pentru această „natură”, biserica de lemn a cătunului Grușetu, fost cândva (1800) centru de comună, și care își trage obârșia locului din chiar același timp (ca izvor scris) cu această biserică de lemn.

Impresionează întreaga gamă de informații (reușind să atingă es-haustivul) în legătură cu arhitectura, construcția, pictura, personalul de deservire-serviciul religios, epitrop, pomelnicul bisericesc, monumentalistica, inscripția funerară, enoriașii bisericii din Grușetu...

Bartolomeu Anania, „Evocări”, Ed. Petrescu, Râmnicu Vâlcea, 2011, un volum omagial realizat în memoria înaltului ierarh Bartolomeu Anania, la inițiativa prof. Costea Marinoiu președintele Asociației Culturale „Anton Pann”.

Lucrarea a fost prezentată de chiar editorul ei Eugen Petrescu, care a prezentat tehnic și cartea semnată de Mihai Sporiș, „Printre oameni și cărți” apărută la aceeași editură...

Cartea este o consecință a organizării la Salina Ocnele Mari a medalionului literar comemorativ „Bartolomeu Anania” de către Societatea Culturală „Anton Pann”.

Au contribuit la apariția ei primarul Petre Iordache (Cuvânt Introductiv), Costea Marinoiu (În memoriam, IPS Bartolomeu-Anania, contemporanul nostru), Eugen Petrescu (Bartolomeu Valeriu Anania-note biografice selective, Triunghiul valorilor Ortodoxiei Românești), Ion Marinescu (Mitropolitul Bartolomeu Anania. Cântec legendar și realitate), Nicolae Moga (Valeriu Anania, la Voineasa), Constantin Mănescu (Valeriu Anania și eterna întoarcere spre mirturi), Dumitru Bondoc (IPS Bartolomeu Anania la Mănăstirea Bistrița și Schitul Pătrunsa), Mihai Popa (IPS Bartolomeu Anania nu a murit), Maian Pătrașcu (IPS Bartolomeu Anania, iubitorul de tineri), Zenovia Zamfir (Mărturia unui suflet ales), Laura Vega (Bartolomeu Anania-o legendă vie), Ion Constantin Cotulbea (Un gând pios închinat Părintelui Anania).

Florentin Smarandache, „Frate cu meridianele și paralelele” vol 6, Ed. Silvana, Râmnicu Vâlcea, 2010.

O carte esențială pentru literatura noastră contemporană, apărută la Râmnicu Vâlcea (tehnoredactarea Dan Sârbu, corectura Ion Soare și Mircea Monu), pe care Florentin Smarandache (conjudețeanul nostru stabilit după 1990 în Statele Unite și coleg de stagiatură cu subsemnatul, el, la IUG Craiova, eu, la Fabrica de Avioane Craiova-până în 1980) o scrie în urma peregrinărilor sale în lumea largă: în statul Ohio, orașul Dayton, Institutul tehnologic al Aviației Militare al SUA (unde realizează o cronologie minimală dar senzațională, ca informație, a istoriei aviației militare americane, dar nu numai, ea fiind în legătură cu marii producători ai lumii-de aparate de zbor); în Mexic, „Noul Mexic” cum îl numește autorul în capitolul „Paradoxuri în <<Noul Mexic>>”; în „Bălceștiul natal, România”, cap. III; ca bursier la Air Force; în Fortul Stanwix; în orașul lui Bill Gates; la cascada Niagara; Alaska; Yellowstone; la Paris; în Marea Caraibelor...

O carte din care ai ce învăța, care te liniștește, care te pune față în față cu realitățile lumii întregi și care îți dă posibilitatea de a te profunza în ea...

O carte cu care editura Silvana se poate lăuda și care face cinste nu numai autorului, dar și îngrijitorilor ei editoriali.

Nicolae Dinescu a prezentat tabloul profesoarei plasticiene de la Greblești, Andreea Hereșanu, care a immortalizat în imagine, simbolică, Societatea „Anton Pann”...

Adina Enăchescu, Gigi Poșircă, Paul Stănișor au citit din creația poetică proprie.

Pentru ședința din iunie s-a programat o prezentare Violeta Scrocioab (pictură) și Paul Stănișor (sculptură), urmând, ca la secretarul cenaclului, Ion Constantin Cotulbea, să ajungă propunerile pentru ședința viitoare pentru secțiunea literatură, pentru a putea edita în preziua întâlnirii un buletin al cenaclului...

În ședința din 27 05 11 au fost prezenți: Adela Belbu, Adina Enăchescu, Călin Matei, Constantin Mănescu, Daniela Stan, Elena Agiu-Neacșu, Eugen Petrescu, Gh. Ceopraga, Gigi Poșircă, Ion Constantin Cotulbea, Ion Micuț, Laura Vega, Mihai Popa, Nicolae Dinescu, Nicolae Liteanu, Paul Stănișor, Petre Cichirdan, Simona Dragomir, Vasile Grevuțu, Violeta Scrocioab.

VIOLETA SCROCIOAB

Pictură

Data nașterii: 11 oct. 1968 (născută CĂRSTEA)

Locul nașterii: com. Tomșani, sat Folești de sus, jud. Vâlcea

Studii : Liceul cu Program de Ed. Fizică „Mircea cel Bătrân”

Liceul Industrial Horezu

Școala Profesională Industrie Ușoară Rm. Vâlcea și Iași

Liceul Alexandru Lahovari (ultimi doi ani) Rm. Vâlcea

Școala Populară de Artă, secția pictură, clasa prof.

Maria Gaghel (1989- 1993).

Opera : În anul 1998 pictează primele icoane în stil bizantin pe lemn, care vor ajunge, prin Sf. Mănăstire Dintr-un Lemn, în Țara Sfântă.

Autodidact, în stilul bizantin. Participă, începând cu anul 1998, sub egida Centrului Județean pentru Promovarea și Conservarea Culturii Tradiționale din Rm. Vâlcea, la Expoziții și Târguri de Artă din toată țara și din străinătate (Canada, SUA, Italia, China, Israel, Turcia, Franța, Finlanda)

Primește recunoașterea valorii lucrărilor sale prin numeroase premii speciale ale juriului, premii de excelență, premiul I, II și III, pentru icoana bizantină și pictură.

- Lucrări prezentate la ședința cenaclului din data de 24 iunie 2011:
- „Sfânta Treime”: icoană - pigment cu emulsie de ou, foiță de aur, 22K, pe lemn de tei (50x70 cm), cu pene anticurbură, reprezentând trei îngeri în jurul unei mese, lângă stejarul Mamvri, inspirată după Sf. Treime a lui Rubliov, însă, școala greacă.
  - „Izvorul Tămăduirii”: icoană pe sticlă.
Izvodul acestei icoane a fost creat în 1984 de către Matei Tomfoarea din Cârțișoara Vâlcea. Reprezintă pe Maica Domnului cu Pruncul în brațe încadrată de doi îngeri. Dedesubtul izvorului tămăduirii, înconjurat de mulțime de ierarhi ostași sau bolnavi care beau sau se îmbăiază cu apă sfântă. Împăratul Leon cel Mare a întâlnit printr-o pădure din apropierea Constantinopolului un orb care cerea apă. Leon i-a dat să bea apă din izvorul găsit de el, iar orbul după ce și-a stâmpărat setea și-a recăpătat vederea. Împăratul a ridicat lângă izvorul tămăduitor o biserică cu hramul „Izvorul Tămăduirii”.
  - „Portret”: Andreea, fiică - pictură în tehnica pastelului soft.

PAUL STĂNIȘOR

Sculptură

Data nașterii :29 noiembrie 1956

Locul nașterii :Rm. Vâlcea

Studii : Medii, Liceul Mecanic nr.1, Rm. Vâlcea, absolvit în anul 1980.

Ucenicia în arta sculpturală în atelierul lui Florin Bogoslov.

Autodidact.

Preocupări în pictură, poezie, eseu

Expoziții: Începând cu anul 2000 expune în fiecare an la sala „Constantin Iliescu” de la Consiliul Județean Vâlcea, la Arhiepiscopia Rm. Vâlcea, Biblioteca Județeană „Antim Ivireanu” Rm. Vâlcea, și la Bruxelles la Centrul Expozițional al Ambasadei Române.

Prezentare lucrări în (comentariu propriu):

“Atlas”

În principiu, este reprezentat ca un zeu care poartă pe umeri Globul Pământesc, drept pedeapsă primită de la Zeus.

Un zeu, care poartă povara în brațe. De ce? Explicația este simplă. Vezi situația în care se află planeta pe care o pângărim secundă cu secundă, minut cu minut, oră cu oră etc.

„Dualitatea Sinelui”

Sinele reprezintă conștientul și inconștientul. O luptă a omului cu el însuși. Dorința eului de a ieși curat în momentul când este pus în situația de a lua o decizie (vezi S. Freud „Conștient și inconștient”).

„Bacantă”

Dansatoare din cultul lui Dionisos, care presupune dansuri macabre cu mișcări care sugerează sacrificiul suprem, împletite cu ritualuri grotești, sugerând reîmprospătarea vieții, dar și îndoiala. (Cultul lui Dionisos din mitologie).

„Omul”

Mister.....

Am plecat de la ideea apariției vieții și formarea ei la oameni, trecând și prin misterele din insula Paștelui, încercând să reprezint omul transformându-se din nevertebrate în vertebrale, dar sugerând și plecarea dintr-un androgin. Separarea este evidentă, dat fiind faptul că acum suntem două ființe individuale cu sex opus (vezi în mitologie cum a apărut viața și omul...).

ANDREEA SCROCIQB

Muzică ușoară, folk

Elevă

Prezintă melodiile: „Trei sferturi în cer”, „Copaci fără pădure”, „Sleeping sun”

Prezentare redactată de Ion Constantin COTULBEA

GIGI POȘIRCĂ

Poezie

UNIVERSUL MEU

Îmi umblă gândul prin coaja de pâine
Și-mi urlă nervii din lanțuri scăpați.
Neagră-i amiaza în ziua de mâine
Iar anii îmi sunt în lacrimi scăldați.

Aștept prăbușit pe pragul răbdării
Știind că sunt doar un fir de nisip
Furtuna mă duce-n ecoul chemării
cât o clepsidră cu trup fără chip.

Universul meu, e-o coajă de pâine
Dospită acolo, în lanul de grâu;
Poate că Domnul se-ndură de mine
La ceasul când cerbii se-adapă-n
pârâu.

PICĂTURI

Și mai caut prin durere
Picături de-albastre stele
Hoinărind prin al tău dor
Gând răzleț, nefrânt în zbor.

Și mai caut să gădesc
Flori de crin, să le gătesc
Cu sclipirile de rouă
Ce ne sunt cunună-nouă.

Și mai caut ce mai caut
Un firav ecou de flaut.
În auz să mă pătrunză
Tremurând pe-un cer de frunză.

Mai caut săruturi sfinte
Pe-o icoană ce nu minte,
Și teaștept ca pe o zee
Să-mi fii stea, să-mi fii femeie.

MINUNE - CUVÂNT

Pământul - ocean în brazde de valuri
Își strânge la piept fecioarele flori
Iar turme de miei, zburdă pe dealuri
Lumină e-n toate, în mii de culori.

Copacii - catarguri se leagănă-n vânt
Și păsări prin crengi zboară și cântă
Lumină e-n toate, în apă, pământ
Și iată se scald în seva cea sfântă.

Mai am de la Tine, minunea cuvânt
Și apă, pământ și praful de stele
Înzestrat cu suflet - lumină eu sunt
Eu, omul, plămădă din palmele Tale.

CONSTANTIN GEANTĂ

POETUL DUPĂ GRATII

nu-l
ucideți
cu nepăsarea
voastră

pietrele din vorbe
dor

anii de temniță
au făcut
din slova
celor închiși

un cântec
de privighetoare
călăilor
vă chem
la judecata
istoriei

crucificat
în numele ideii
poetul
este cel care
certifică
nemurirea
unui neam
prin cant

ÎN ATENA
În Atena
ploua
cu frunze de măslin.

Nu ucideți
pe solul amiezii!

Călăii
apar în veșmintele
de orz...

„ Terminați
cu spectacolul,
deoarece acum
judecăm
pe Socrate!”

RÂURI CURG ÎN VIS

Râuri curg în vis...

În noapte,
mumele se nasc
din șoapte...

Chipul Tău,
în Paradis,
lângă umbra Crinilor.

Visele s-alungă - n
șoapte,
mumele se nasc
în noapte...

Când apari
pe înserat,
plouă iar în Paradis.

Să rostim
cuvântul somn...

Pictură de Andreea Hereșanu

Andrei Rubliov s-a născut spre anii 1360 – 1370. A fost asistent al pictorului grec Theophan Grecul, iar opera sa duce mai departe tradiția icoanelor bizantine, dar introduce aici mai multă suplețe și gingășie.

Andrei Rubliov a fost cel mai mare pictor rus de icoane și de fresce din Evul Mediu. Împreună cu Theophan Grecul este autorul iconostasului Bunavestire de la Moscova, al unui Sf. Ioan Botezătorul, al unui Sf. Pavel, al unui Sf. Petru, precum și a unei Bunevestiri de la Vladimir.

Dar icoana sa cea mai cunoscută, care se pare că atinge perfecțiunea, larg difuzată prin copii în zilele noastre, este Icoana Sfintei Treimi, realizată în anul 1410. Reluând o temă clasică a iconografiei bizantine, ospitalitatea lui Avraam, Andrei Rubliov a fost primul iconar care a făcut să dispară din cadrul icoanei personajele Avraam și Sarra, concentrând atenția privitorului spre cei trei îngeri așezați lângă stejarul Mamvri, ilustrare a armoniei trinitare. Icoana a fost destinată lavrei Sfintei Treimi – Sfântul Serghei de la Serghiev Posad, denumit în timpul regimului sovietic Zagorsk.

În prezent și-a reluat vechea denumire: Serghiei Posad.

Viața lui Rubliov nu o putem urmări decât prin operele sale. Chiar data morții sale implică un semn de întrebare, 1430(?). Andrei Rubliov, canonizat recent de Biserica Ortodoxă Rusă, n-a fost decât un instrument al lui Dumnezeu, mâna Spiritului Sfânt, așa cum sunt toți marii pictori de icoane.

Andrei Rubliov a murit la data de 29 ianuarie 1427 sau 1430, în Mănăstirea Andronikov, de la Moscova (E.L. 22 06 11)

De reținut: Cimabue (1240-1302), Giotto (1267-1337),
Dante (2265-1321), Rubliov (1360-1427)

Realizat culegere, tehnoredactare, tipărire: Intol-press, Râmnicu Vâlcea, cichirdan@yahoo.com, tel (fax) 0250 736615, 0746029824